

ikke ret tidt, man forelægger et Lovforslag, som der kan tjenes Penge ved. Naar det ærede Medlem for Vordingborg-Kredsen (Dahl) ikke var ganske sikker paa, at det var rigtigt at sætte Beløbet ned, maa jeg dertil gøre den Bemærkning, at Lovforslaget er udarbejdet i bedste Forstaaelse ved Danmarks Biavlerforening, og naar selve Danmarks Biavlerforenings Bestyrelse gaar med til det, tror jeg, man er nogenlunde paa den sikre Side. Det er nok et lille Lovforslag, men det har alligevel ret stor Betydning for mange Mennesker.

Det ærede Medlem for Skern-Kredsen (Ovesen) sagde, at naar Staten ved dette Lovforslag tjente 5,000 Kr., forekom det ham, at der var en Forbindelse mellem denne Nedsættelse og en Post paa Finansloven paa 2,000 Kr. som Tilskud til Biavlerforeningen. Jeg vil sige, at der er en Forbindelse derimellem. Jeg har lovet Bestyrelsen for Danmarks Biavlerforening, at hvis Lovforslaget kunde blive vedtaget i den Skikkelse, hvori det er forelagt, var der Mulighed for, at jeg til tredie Behandling af Finanslovsforslaget vilde stille Ændringsforslag om, at det nuværende Tilskud, 2,000 Kr., blev forhøjet til 3,000 Kr. Men det er jo Rigsdagen, der maa afgøre, om Tilskuddet kan forhøjes.

Fraenkel: Min Gruppe har heller ikke meget, den ønsker sagt i Anledning af dette Lovforslag ud over at anbefale det. Biavlens Udbredelse her i Landet kan man jo kun ønske, og blandt Betingelserne herfor er ogsaa den, at de Sygdomme, som truer Bierne, indskrænkes saa meget som muligt. Det er jo sket ved Loven af 1908; alligevel er der Bipest tilbage, og man ønsker altsaa nu Loven revideret. Det Beløb, der ydes, er nedsat fra 10,000 til 5,000 Kr., som jeg hører i Overensstemmelse med Biavlerforeningen, og der er jo ingen Grund til at bevilge mere, end der er Brug for. Endelig ser vi ogsaa med Tilfredsstillelse paa, at der ydes et Bidrag af 500 Kr. til Fællesledelsens Administrationsudgifter, som foreslaaet i Lovforslagets § 6. Vi kan altsaa anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ovesen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af en Kommission angaaende Statens Pensionsvæsen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1760; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 99).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Poul Christensen): Som det fremgaar af Betænkningen, har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet stiller et Ændringsforslag om at give Rigsdagen stærkere Indflydelse paa Kommissionens Sammensætning og imødekommer derved et Ønske, der blev fremsat af flere ærede Medlemmer ved Sagens første Behandling. Mindretallet har ønsket ogsaa at inddrage Principperne for Pensioneringen under Kommissionens Arbejde. Flertallet har for sit Vedkommende ikke fundet dette nødvendigt, ligesom det ikke ønsker derved at bidrage til, at Invaliditetskommissionens Arbejde yderligere sinkes. Med disse faa Ord skal jeg anbefale Flertallets Ændringsforslag til Vedtagelse saavel som Lovforslagets Overgang til tredie Behandling.

P. Th. Nielsen: Jeg kan henholde mig dels til den korte Udtalelse, som Udvalgets Mindretal har fremsat i Betænkningen, dels til de Udtalelser, jeg fremsatte ved Sagens første Behandling. Mindretallet betragter hele Lovforslaget som ganske overflødig, og ud fra denne Betragtning ønsker vi ikke at medvirke til dets Fremme, men vil holde os ganske passive. Det stillede Ændringsforslag har vi, som udtalt i Betænkningen, ikke noget imod, saa meget mindre som det i Virke-